

ZVEME VÁS NA CESTU ZMĚNY

7. října 2014, 15.30–18.30 hod.

Sraz: v 15.30 hod. na zastávce
Na Šabatce (bus 165)

Trasa: U cukrovaru – 16.15 hod.,
Sofijské náměstí – 17 hod.,
Vazovova (tram
Levského) – 17.45 hod.,
sídlíště Libuš (Obzor)
– 18.30 hod.

Podrobné informace na
www.zmenaprahu12.cz,
www.facebook.com/zmenaprahu12.

ZMĚNA

PRO PRAHU 12

Volte číslo

9

Sdružení nezávislých kandidátů a politických stran KDU-ČSL, Konzervativní strana, Strana zdravého rozumu

Co očekáváme od politiky?

Tam, kde lze předpovědět budoucnost jeví, tam rozhodují znalci, odborníci, experti. Tam, kde nelze jednoznačně rozhodnout a předpovědět budoucí vývoj, tam rozhodují politici. Mají to v popisu práce, převzít zodpovědnost za rozhodnutí s nejistým výsledkem. To je rozhodování o věcech společných, rozhodování v obci. Co od politiky a od tohoto rozhodování očekáváme? Je to především možnost spolurozhodovat o věcech obecních, mít na něm podíl, rozhodovat sami o sobě. Vše zní tak přirozeně, ale bohužel to tak prostě všude není. Stále není. Proto také vznikla Změna pro Prahu 12 z neprofesionálních politiků, řadových občanů, aby se rozhodování v Praze 12 změnilo, aby se radnice s politiky otevřela pro občany.

Příkladem toho, co třeba nechceme, je situace, kdy skupina zastupitelů napřič politickými uskupeními, spojená neznámými jakými pohnutkami, prohlašovala návrh na změnu územního plánu, aniž by se ptala místních občanů, aniž pak občané mají šanci dozvědět se, že okolí jejich domovů bude drasticky změněno. Ano, to je neblahý příklad, kdy bylo rozhodnuto o nás bez nás. Proto chceme, aby základem rozhodování v obci bylo vždy to, že politici sice rozhodují bez možnosti zcela předpovědět budoucnost, ale o této nejisté budoucnosti nám místním občanům dají možnost rozhodnout o nás s námi a s nimi. Příklady ze sousedního Německa, kdy například občané v obci rozhodnou, že pracovních příležitostí mají dost, a tak další investory do obce již nepustí. Ano, takové rozhodování v obci od nás žádá, abychom se o něj aspoň trochu zajímali a věnovali mu čas i mimo dobu volební.

Pokud chcete také spolurozhodovat o dění v naší Praze 12, tak nám pomůžete a sdělte nám váš názor. Nejen teď v době volební, ale ve všech případech rozhodování. My politici za Změnu pro Prahu 12 nemáme ony záhadné pohnutky drasticky vám měnit vaše okolí, aniž o tom víte, potřebujeme pro naše rozhodování váš názor, váš hlas. Rozhodujeme o nás všech s námi i s vámi.

prof. Ing. Michael Valášek, DrSc.
zastupitel Změny pro Prahu 12

Váš hlas pro devítku a férovost

Máme za sebou přidělení pořadových čísel jednotlivým stranám kandidujícím do komunálních voleb. Sedmička, obecně považovaná za šťastné a nejšťastnější číslo – připadla straně současného pana starosty. Číslo 12 na Praze 12 připadlo druhé politické straně podílející se aktuálně na správě naší radnice. Dvě „nejlepší“ čísla pro dvě strany vládnuocí na radnici.

V ČR je dobrým zvykem k losování zvat zástupce všech volebních stran, kteří mají právo na losování dohlédnout, případně se ho i účastnit či provést samotné losování. Zákon to sice nevyžaduje, ale jde vůči ostatním o standardní služnost, aby se každý mohl přesvědčit, že jakékoliv ovlivnění je vyloučeno! Bohužel, tento princip losování neplatí na Praze 12. Jak máme mít důvěru v důležitějších záležitostech, například při rozhodování o budoucí výstavbě a změnách územního plánu, když i při pouhém losování pořadových čísel do voleb vznikají pochybnosti.

Losování pořadových čísel je samozřejmě banální věc, nicméně jde o malou ukázkou toho, co je potřeba změnit. **Změně pro Prahu 12 bylo na radnici vylosováno pořadové číslo 9.** Potřebujeme Vaše hlasy, abychom dlouhodobě zavedené praktiky na radnici konečně dokázali dostat pod veřejnou kontrolu, aby nevznikaly žádné pochybnosti, proč se někomu vyjde vstříc a jinému ne. Váš hlas pro Změnu, pro kandidátku s pořadovým číslem 9, bude hlasem pro férovost, pro veřejně možnou kontrolu postupů radnice všude tam, kde to bude jen trochu možné.

Ing. Jan Mikulecký

Máte-li dobré srdíčko, volte Změnu pro Prahu 12, pomůžete všem i lidem s hendikepem.

Těšíme se na Vás v ulicích Prahy 12

Daniela Rázková & Pavel Burda

**Jsme tým.
Máme lidské zdroje.
Každý nosíme v sobě změnu,
protože život je změna:
jsme **ZMĚNA**
Vás všech.**

Praha 12 – místo pro spokojený život!

Mgr. Zbyněk Boublík
Věk: 39
Povolání: úředník
Region: Praha 12, Komořany
Místo na kandidátce: 3
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

*Vidět a cítit znamená existovat,
myslet znamená žít.*

Mgr. Ivan Jurka
Věk: 48
Povolání: hudebník
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 6
Politická příslušnost:
Česká pirátská strana

*Nejtěžším trestem pro myslícího člověka
je bezradě a bezmocnost.*

Květa Ruterlová
Věk: 54 let
Povolání: úřednice – správa
bytového a nebytového
fondu
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 9
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Rozvoj s rozumem.

Miroslav Turek
Věk: 57
Povolání: živnostník
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 12
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

*Rozvoj obce můžeme zajistit, přistupujeme-li k tomu se zdravým
rozumem, s úctou a respektem k zájům spoluobčanů*

Jiří Polák
Věk: 69
Povolání: technik zahradník
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 15
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Váš hlas má sílu bourat bariéry.

PhDr. Daniela Rázková
Věk: 52
Povolání: zastupitelka Městské
části Praha 12,
ředitelka o.p.s.
Polovina nebe
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 1
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Rodina – základ společnosti.

Ing. Radmila Kapasná
Věk: 54
Povolání: učitelka na gymnáziu
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 4
Politická příslušnost: KDU-ČSL

*Zatím co si na Smolíčkově Pachořickovi
smlsne kdejaká havěť, jeleni se klidně pasou.*

Ing. Jiří Flieger
Věk: 47
Povolání: projektový inženýr
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 7
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Pečuj o svou obec, ona bude pečovat o tebe

**MUDr. Tom Philipp
Ph.D., MBA**
Věk: 45
Povolání: lékař, náměstek ministra
zdravotnictví pro dohled
nad zdravotními
pojišťovnami
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 10
Politická příslušnost: KDU-ČSL

*Pomáhat druhým, být užitečný
i s hendikepem.*

Pavel Burda
Věk: 61
Povolání: el. montér,
nyní invalidní důchodce
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 13
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

*Myslíte si, že není co změnit?
My víme, že ano.*

Marie Procházková
Věk: 68
Povolání: zdravotní sestra
Region: Praha 12, Komořany
Pořadí na kandidátce: 16
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Rozhodujeme o nás s námi.

**Prof. Ing.
Michael Valášek, DrSc.**
Věk: 58
Povolání: vysokoškolský profesor
Region: Praha 12, Komořany
Místo na kandidátce: 2
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

*K tomu, aby zlo zvítězilo, stačí jediná věc –
aby slušní lidé nedělali nic.*

Ing. Jan Mikulecký
Věk: 38
Povolání: ekonom
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 5
Politická příslušnost:
Konzervativní strana

*Soustředíte-li se na výsledky, nikdy se nezměníte.
Zaměříte-li se na změnu, výsledků dosáhnete.*

Mgr. Alexander Holko
Věk: 50
Povolání: OSVČ
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 8
Politická příslušnost: KDU-ČSL

*Lidé pochybují o tom, co říkáte,
ale uvěří tomu, co děláte.*

Miriam Chytilová
Věk: 49
Povolání: herečka, režisérka
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 11
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Neničme si zbytečně své okolí.

Ing. Jindřich Bašta
Věk: 57
Povolání: živnostník
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 14
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

*Správně vidíme jen srdcem,
co je důležité, je očím neviditelné.*

Mgr. Evžen Doležal
Věk: 57
Povolání: právník
Region: Praha 12, Kamýk
Pořadí na kandidátce: 17
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Nesudte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.

Tomáš Hrouda

Věk: 33
Povolání: analytik/programátor
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 18
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Všechno je jinak? To není pravda. Premýšlet a všimnout si i detailů.

Ing. Josef Vrána

Věk: 66
Povolání: programátor-analytik
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 19
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Avantgardní je dnes zůstat normální.

Ing. arch. Michal Sborwitz

Věk: 70
Povolání: architekt
Region: Praha 12, Cholutice
Místo na kandidátce: 20
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Modřanáci a Praha 12 stále potřebují Změnu.

Mgr. Daniel Feranc, Ph.D.

Věk: 34
Povolání: teolog, historik, tajemník Akademického senátu Univerzity Karlovy v Praze
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 21
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Člověk by měl dodržovat řád, nepřekračovat v žádné oblasti dané mantinely, tomu by se měl učit od dětství.

Ilona Jakoušová

Věk: 71
Povolání: duchodce
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 22
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Konec s betonem v Praze.

Aleš Pelka

Věk: 37
Povolání: kuchař
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 23
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Kdo chce – hledá způsob, kdo nechce – hledá důvod.

Mgr. Renata Justová

Věk: 48
Povolání: učitelka II. stupně
Region: Praha 12, Točná
Místo na kandidátce: 24
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Změníme vztah radnice k občanovi.

Ing. Kateřina Rubesová, Ph.D.

Věk: 42
Povolání: odborný asistent na VŠ
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 25
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Buďte změnou, kterou chcete ve světě vidět.

Helena Holková

Věk: 41
Povolání: asistentka
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 26
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Nikdy se tak nelže, jako před volbami a po honu.

Ing. Jan Karas

Věk: 52
Povolání: technik – vedoucí oddělení realizace zakázek
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 27
Politická příslušnost: KDU-ČSL

Vzájemná slušnost a ohleduplnost – k lidem, přírodě i k městu.

Ing. Lenka Černovská

Věk: 62
Povolání: účetní
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 28
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Pohyby jsou stejně výmluvné jako slova.

Anna Drozdová

Věk: 52 let
Povolání: pokladní
Region: Praha 12, Točná
Místo na kandidátce: 29
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Praha 12 – místo pro nápravu věcí veřejných.

Ing. Pavel Fousek

Věk: 57
Povolání: technik
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 30
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Nedosažitelné je pouze to o co se nepokusíme.

Pavel Burian

Věk: 60
Povolání: správce objektů
Region: Praha 12, Kamýk
Místo na kandidátce: 31
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Můžeš být blbý, ale musíš si poradit.

František Karas

Věk: 45
Povolání: stavitel
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 32
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Lepší život pro mladé.

Nikol Thompsonová

Věk: 18
Povolání: studentka
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 33
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Váš hlas – náš závazek.

Ing. Jan Švec

Věk: 31
Povolání: ekonom
Region: Praha 12, Modřany
Místo na kandidátce: 34
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Kalokagathia – soulad a vyváženost tělesné a duševní stránky tvoří dokonalost člověka.

Mgr. et Bc. Martin Niklas

Věk: 31
Povolání: učitel na gymnáziu
Region: Praha 12, Komořany
Místo na kandidátce: 35
Politická příslušnost:
bez politické příslušnosti

Život prosrandovat, ne pronadávat

V pátek mi žena oznámila: „Objednala jsem tě v neděli ve 14.00 hod. na pedikúru. Musíš jít s dobou. Je to už ostuda. Je ti přes padesát a ještě jsi nikdy nebyl na pedikúře. Máme před dovolenou, trpíš na kuří oka, tak tam půjdeš se mnou. Já si nechám udělat nehty, ty nohy. Už se na tebe nemůžu koukat, to nevidíš sám, jaký hrozný ty chodidla máš. Každý moderní muž na pedikúru chodí běžně, ty máš nohy zespodu jako nosorožec, tobě už ani pemza nepomůže.“

„Co blázníš“, zvolal jsem. „Víš dobře, že na tohle já nejsem, mladá holka se mi bude dloubat v nohách. Teď se mi navíc udělala dvě kuří oka.“

„No právě, tam ti kuří oka odstraní a budeš mít pokoj,“ kontrovala žena.

„V neděli je tenis,“ pokusil jsem se naposledy uniknout, ale bylo to marný. Jak se blížila 14. nedělní hodina, začalo se mi rosit čelo. Asi třikrát jsem si po obědě umyl nohy a namazal je nějakým balzámem, abych byl ready.

Úderem 14. hodiny jsme společně vstoupili do nového studia. Majitelem studia byl sympatický Vietnamec. Tři pohledné Vietnamky a další Vietnamec tvořili personál. Studio bylo skutečně krásně zařízené, vše svítilo novotou. Ženy se hned ujal Vietnamec a začal ji neskutečně šikovně obrušovat nehty malinkatou rozbrušováčkou. Koukal jsem na to jako puk. Vzadu ve studiu jsem zahlédl zákaznici, která měla nohy ponořené v moderní keramické vaničce. Vanička měla různé ovladače a trysky. Jedna z přítomných Vietnamek mluvila česky lépe nežli já. Ta se mne bohužel neujala. Zezadu jsem náhle uslyšel: „Dobý den!“ Otočil jsem se a spatřil malinkatou Vietnamku, která se na mne krásně usmívala.

Ježíšmarja, holka nešťastná, až uvidíš mé haksny, vrátíš se hned do Vietnamu nebo rychle změníš profesi, napadlo mne hned. Došli jsme k volnému koženému křeslu, které bylo na dálkový ovládání. Křeslíku to bylo parádní. Na něj pokyn jsem si sundal ponožky, boty, vykasal kalhoty a uvelebil se do křesla. Nohy jsem položil na okraj keramické vaničky a ručníky zde položené. Malinkatá Vietnamka napustila vaničku, do vody nasypala nějaký modrý prášek. Lehce mi naznačila, že mám nohy dát do vody, což jsem udělal. Už po dvou vteřinách jsem měl obě nohy červené jako rak, voda byla děsně horká. Chvilku jsem to vydržel, ale dál už to nešlo.

„Horký,“ řekl jsem pedikérce, která se na mne vyděšeně podívala. „Hoký?“ „Moc hoký,“ přitakal jsem. Asi na pátý pokus byla voda naředěna tak, že mé nohy teplotu vody už vydržely. Zřejmě z té horké vody jsem se na křesle během minuty pěkně zpotil. Pedikérka ke mně přišla a zapnula mi dálkové ovládání ke křeslu. Ve vteřině začalo pořádné masírování zad. Byly to pořádné rázy. Protože mám ze sportování v pytlí ploténky, řekl jsem si

po chvíli, že déle než deset minut to masírování zad nevydržím. Mezitím si pedikérka připravovala různé nůžičky, skalpeličky a mastičky. Vzájemně jsme se na sebe přiblížili culili, ale nemluví. Když už mne masírování lezlo na nervy, rozhodl jsem se to změnit. Vzal jsem ovladač a zmačknul knoflík na vypnutí. Pak jsem zmačknul ještě další knoflík a čekal, co se bude dít. Masírování skutečně ustalo.

Pedikérka naznačila, že mám rozmočenou nohu vyndat na kraj vaničky. Moje noha byla větší než její hlava. K tomu se zespodu na ní smála má kuří oka. Pedikérka začala obřad. Nevím, jestli jsem byl jejím prvním zákazníkem v ČR, ale po skončení prvního kola „obřízky“ mých paznehtů, mi čtyři krvácely. Pedikérka krvácení zastavovala nějakým modrým gelem, který jí po chvíli došel.

Mezitím jsem začal pociťovat, že se mi nějak začíná zahřívát zadek. Hned mne napadlo, že jsem si omylem pustil spodní vyhřívání. Nenápadně jsem si vzal ovladač a začal hledat vypínání. Když už to vypadalo, že mi neodvratně chytne konečník, podařilo se mi vyhřívání vypnout. Už jsem neměl červené jen nohy, ale i obličej. Jako zapářený hříb jsem absolvoval druhou „obřízku“ a následně všelijaké pilování a rašplování. Z deseti prstů mne celkově osm krvácelo, ale bylo mi to fuk. Když si moje pedikérka šla pro třetí vodičku na zastavování krvácení, viděl jsem jen ustaranou tvář majitele. S postupem času se různých odstřižnutých kůžiček nahromadila pěkná hromádka, možná by bylo i na malou kšiltovku.

Pořád jsem čekal, kdy dojde na ta kuří oka, ale kupodivu nedošlo. Možná to bylo dobře, jinak bych na tom křesle seděl ještě teď. Proběhlo příjemné dvojité natírání lýtek a chodidel nějakým olejem a masť. Na závěr mne pedikérka lehce namasírovala nohy a každý prst na nohách mi pak zvláštním lusknutím povytáhla. U vytahování palců na nohou jsem se o pedikérku bál, aby nepřišla ke zdravotní újmě. Vše to trvalo cca 50 minut. Měl jsem dojem, že i má pedikérka byla ke konci na pokraji vyčerpání. Přesto mi s úsměvem podala boty. Prošel jsem kolem ženy, které zrovna šikovná Vietnamka kreslila nějakou kytičku na palci u nohy. Ženě jsem špitl do ucha, že pro ni přijedu později. Doma jsem si sedl do křesla, vzal dvě náplasti na kuří oka a nalepil je na patřičná místa. Natáhl jsem se poté na gauč, protože promasírované ploténky se začaly „probouzet“. No nic, řekl jsem si, kuří oka jsem si sice přivezl zpátky domů, ale už vím, co je moderní pedikúra.

Až doma leže a koukaje na své „obřezané nohy“, jsem konečně pochopil, jak primitivně jsem do té doby žil.

Mgr. Evžen Doležal

Když dítě chodí rádo do školky

Mám doma tříletého raubíře a občas s ním koukám na dětské „Zprávičky“, které mne vždycky pozitivně naladí. Nejsou to totiž zprávy o tom, který politik zase ko zhudlařil (ať už kvůli své chabé mozkové výbavě nebo kvůli vidině nějakého toho „přivýdělků“, kde se co strašného přihodilo, kdo koho okradl či urazil a podobně, ale naopak o tom, co se komu kde povedlo nebo co hezkého se kde tvoří. Proto jsem se rozhodla

napsat tento článek – aby bylo jasné, že ne všechno je špatné a bude ještě horší, jak se nám to občas média snaží prezentovat. Někdy také něco funguje nejen tak, jak má, ale přímo ukázkově – a to se daří dle mého mínění soukromé mateřské školičky Sýkorka.

Už od dvou let věku syna jsem uvažovala o jeho zapojení do kolektivu s cílem ho trochu osamostatnit a „osmělit“, alespoň jednou týdně (pobyt na mateřské mě naštěstí nenutil sáhnout po jeslích). Po jedné ne úplně úspěšné zkušenosti začal ve dvou a půl letech chodit jednou týdně do MŠ Sýkorka. Zpočátku chvíli trvalo, než si zvykl na to, že je bez mámy, ale po půl roce docházky mohu s klidným svědomím prohlásit, že „tety“ v Sýkorce byly schopné svým profesionálním a lidským přístupem veškeré strachy odbourat. Znam příklady ze svého okolí, kdy maminka začala od tří let věku dítěte pracovat na plný úvazek a ono najednou začalo chodit každý den do státní MŠ, přičemž tento šok vyvolal u dětí mých kamarádek různé průvodní příznaky ve formě pravidelného ranního zvracení nebo hysterických záchvatů. Proto oceňuji možnost (byť pochopitelně zaplacenou) nechat i malé dítě (které má třeba ještě zpočátku plenky) zvykat si postupně na školkový režim.

A co se mi zdá v Sýkorce tak nadstandardní, že o tom píšu? Především přístup paní ředitelky a všech učitelek. Individuální péče (zajištěná omezeným počtem dětí), ochota, vstřícnost, maximální zaujetí pro věc, porozumění dětským potřebám, profesní náležitosti, kreativita... Skoro každý den děti s pomocí paní učitelek něco tvoří, a tak se při příchodu rodičů mohou pochlubit svým výrobkem. Paní ředitelka většinou asistuje při vyzvedávání dětí a s jednotlivými rodiči stručně probere chování dítěte za ten den – co, kolik a jak ochotně snědlo nebo jakou básničku či písničku se naučilo. Rodiče nemusí mít strach, že učitelka neohlídá neposedné děti na ulici, protože chodí ven „jen“ na zahradu.

Kdo kdy měl na starosti být jen na chvíli více či méně nesamostatné dítě ve věku 2 až 5 let, je mu jasné, že smysluplné ho zabavit, opatřit jeho potřeby a ještě i výchovně působit je velmi náročný úkol (a ať si odpustí kritiku výše ohodnocení takové péče). A protože se to vše MŠ Sýkorka daří, chci jim touto cestou za to poděkovat.

Ing. Ariana Fialová, Ph.D.